

مکارسانی سریع

فصل اول

«مبانی خواص سیال»

مقدمه

گاز طبیعی و نفت خام ترکیبات هیدروکربنی می‌باشند که در دما و فشار بالا در مخزن وجود دارند. علاوه بر ترکیبات هیدروکربنی که تنها عناصر سازنده آن‌ها هیدروژن و کربن می‌باشند، ترکیبات غیرهیدروکربنی مثل نیتروژن، کربن‌دی‌اکسید و هیدروژن سولفید نیز در مخزن یافت می‌شوند. به مجموع ترکیبات هیدروکربنی و غیرهیدروکربنی، سیالات نفتی (Petroleum Fluids) می‌گویند.

مطالعه خواص سیالات نفتی به منظور شناسایی رفتار سیالات در تمام مراحل تولید از مخزن تا سطح زمین انجام می‌شود. از جمله مهم‌ترین بخش‌هایی که از خواص سیالات نفتی در مهندسی نفت استفاده می‌شود، می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

شبیه‌سازی مخازن - ارزیابی و تخمین ذخایر هیدروکربنی - پیش‌بینی تولید - طراحی تجهیزات سطحی - طراحی سیستم‌های جمع‌آوری و انتقال سیالات نفتی.

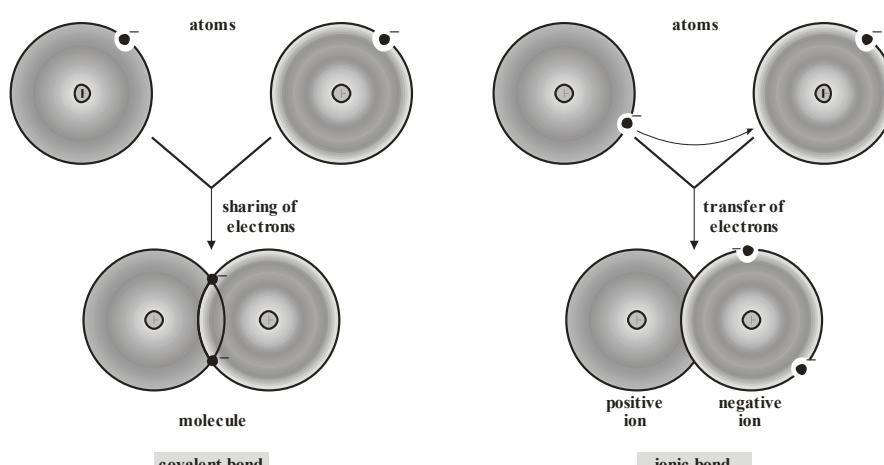
ترکیب عنصری نفت خام

سیالات موجود در مخازن مختلف با یکدیگر متفاوت‌اند، اما محدوده تغییرات نسبی اتم‌های کربن و هیدروژن موجود در این سیالات تقریباً مشابه یکدیگر است.

درصد تغییرات	atom
۸۳-۸۷	C
۱۰-۱۴	H
۰/۱-۲	N
۰/۰۵-۱/۵	O
۰/۰۵-۶	S

به نیروهایی که اتم‌ها را در مولکول‌ها کنار یکدیگر قرار می‌دهند، پیوندهای شیمیایی می‌گویند و به دو دسته‌ی عمده تقسیم می‌شوند: پیوندهای یونی پیوندهای کووالانسی.

- الف) پیوندهای یونی: زمانی که الکترون‌های غیرجفت یک اتم به اتم دیگر منتقل شده و باعث جفت‌شدن الکترون‌های اتم‌ها می‌شوند، پیوند یونی می‌گویند.
- ب) پیوندهای کووالانسی: زمانی که اتم‌ها، الکترون‌های غیرجفت خود را به اشتراک می‌گذارند، پیوندی بین آن‌ها ایجاد می‌شود که پیوند کووالانسی نامیده می‌شود. شکل زیر نحوه تشکیل پیوند یونی و کووالانسی را نشان می‌دهد.

تشکیل پیوند یونی و کووالانسی

هر اتم کربن می‌تواند چهار پیوند کووالانسی تشکیل دهد و هر اتم هیدروژن تنها یک پیوند کووالانسی می‌تواند تشکیل دهد. نفت خام بر اساس نقطه‌ی جوش به قسمت‌های مختلفی تقسیم‌بندی می‌شود که عبارتند از:

۱- پارافین (Paraffin) - ۲- نفتن (Naphthenic) - ۳- آروماتیک (Aromatic) - ۴- آسفالتین (Asphaltic)

هیدروکربن‌ها را بر اساس شکل مولکول‌ها و الگویی که اتم‌ها به یکدیگر متصل‌اند، به قسمت‌های زیر تقسیم‌بندی می‌کنند: زنجیره‌های شاخه‌دار (branched) - ترکیبات حلقی (Cyclic)

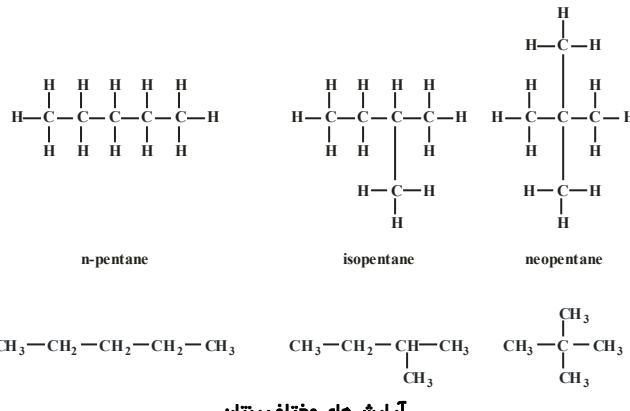
هیدروکربن‌ها را بر اساس تعداد پیوندهای بین اتم‌های کربن نیز طبقه‌بندی می‌کنند: تک پیوندی (پیوند یگانه) - دو پیوندی (پیوند دوگانه) - سه پیوندی (پیوند سه‌گانه).

سری‌های همولوگ: به خانواده‌ای از مواد شیمیایی آلی که دارای ساختار مولکولی مشابه می‌باشند و خواص فیزیکی آن‌ها با تغییر تعداد اتم‌های کربن مولکول‌ها تغییر می‌کند، سری همولوگ می‌گویند. انواع هیدروکربن بر اساس تعریف سری همولوگ عبارتند از:

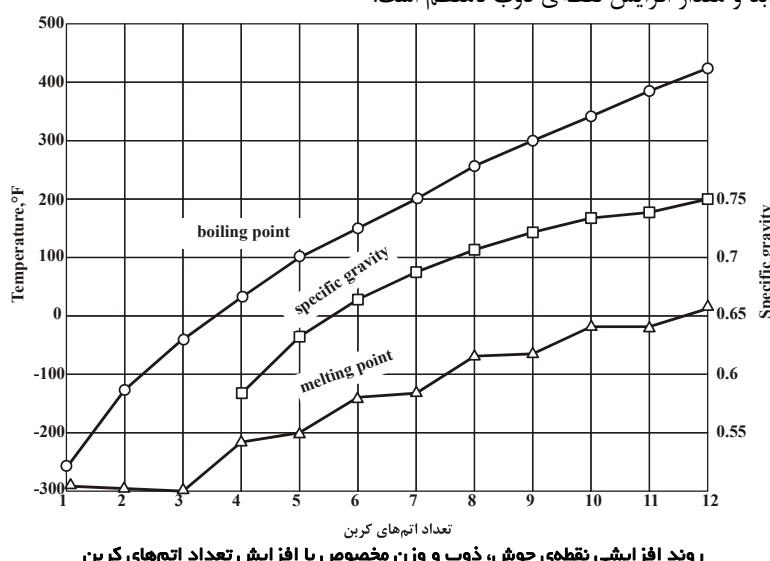
۱- آلیفاتیک (Aliphatics): (الف) آلان (B)، (آلکن (J)، (آلکین (D)) آلیفاتیک حلقی

۲- آروماتیک (Arenes) (آرن) (Aromatics).

آلکان‌ها (C_nH_{2n+2}): در آلان‌ها که تحت عنوان هیدروکربن‌های (اشباع) سیرشده (ash-burden) نیز شناخته می‌شوند، اتم‌های کربن به حداقل تعداد اتم هیدروژن که قابلیت پیوند به اتم کربن را دارند، متصل شده‌اند. نام دیگر آلان‌ها، پارافین (Paraffin) می‌باشد. مهم‌ترین آلان‌ها، متان، اتان، پروپان و بوتان می‌باشند. اگر تعداد اتم‌های کربن موجود در ساختار افزایش یابد، اتم‌های کربن ممکن است به صورت سری‌های پیوسته به یکدیگر متصل شوند یا این‌که به صورت شاخه‌دار به کربن‌های دیگر متصل شوند. به شکل‌گیری‌های مختلف با تعداد اتم‌های کربن مشابه، ایزومر ساختاری می‌گویند. اگر کربن‌ها به صورت زنجیره، پشت سرهم قرار گیرند تحت عنوان هیدروکربن نرمال شناخته شده و پیشوند (n-) می‌گیرند. اگر کربن‌ها به صورت شاخه‌ای به یکدیگر متصل شوند، پیشوند ایزو (iso-) می‌گیرند. ایزو زمانی استفاده می‌شود که یک اتم کربن به دو اتم کربن دیگر متصل شود. اگر یک اتم کربن به سه اتم کربن متصل شود، از پیشوند نئو (neo) استفاده می‌شود. مثلاً برای پنتان (C_5H_{12})، سه آرایش نرمال پنتان، ایزوپنتان و نئوپنتان وجود دارد.

با افزایش اندازه مولکول‌ها و اضافه‌تر شدن تعداد اتم‌های کربن، نقطه‌ی جوش و وزن مخصوص ترکیبات هیدروکربنی افزایش می‌یابد. نقطه‌ی ذوب نیز افزایش می‌یابد، اما برخلاف نقطه‌ی جوش که به صورت ثابتی با افزودن تعداد اتم‌های کربن افزایش می‌یابد، برای نقطه‌ی ذوب با افزودن تعداد اتم‌های کربن به صورت مقدار افزایش نمی‌یابد و مقدار افزایش نقطه‌ی ذوب نامنظم است.

نکته ۴: آلkan اول در دما و فشار معمول گازی شکل‌اند، در حالی که آlkan‌های با ۵ تا ۱۷ اتم کربن در دما و فشار معمولی به صورت مایع‌اند.

آلکن‌ها ($C_{2n}H_{2n-2}$)

آلکن‌ها تحت عنوان هیدروکربن‌های سیرنشده یا الین (olefin) نیز شناخته می‌شوند. مهم‌ترین ویژگی متمایزکننده‌ی این سری همولوگ، پیوند دوگانه‌ی موجود در ساختار آن‌ها است که نشان‌دهنده‌ی به اشتراک گذاشتن دوجفت الکترون (۴ الکترون) می‌باشد. برای آلکن‌ها نیز، نقطه‌ی جوش، نقطه‌ی ذوب و وزن مخصوص با افزایش تعداد اتم‌های کربن افزایش می‌یابد. آلکن‌ها به دلیل وجود پیوند دوگانه، نسبت به آlkan‌ها تمایل به واکنش بیش‌تری دارند.

آلکن‌ها ($C_{2n}H_{2n-2}$)

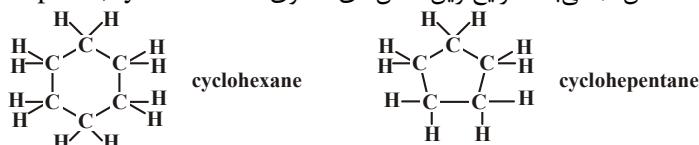
مهم‌ترین ویژگی متمایزکننده‌ی آلکن‌ها، پیوند سه‌گانه‌ی موجود در ساختار آن‌ها است که نشان‌دهنده‌ی به اشتراک گذاشتن سه‌جفت الکترون (۶ الکترون) می‌باشد. برای آلکن‌ها نیز، نقطه‌ی جوش، نقطه‌ی ذوب و وزن مخصوص با افزایش تعداد اتم‌های کربن افزایش می‌یابد. آلکن‌ها به دلیل وجود پیوند سه‌گانه، نسبت به آlkan‌ها و آlkan‌ها تمایل بیش‌تری به واکنش از خود نشان می‌دهند.

آلیفاتیک حلقوی

در بسیاری از هیدروکربن‌ها، اتم‌های کربن به جای این‌که به صورت زنجیره‌ای به یکدیگر متصل شوند، ایجاد یک حلقه می‌کنند. از جمله مهم‌ترین آلیفاتیک‌های حلقوی می‌توان به آlkan‌های حلقوی (cycloalkanes) و آlken‌های حلقوی (cycloalkenes) اشاره نمود.

الف) آlkan‌های حلقوی

آلکن‌های حلقوی تحت عنوان نفتن (Naphthenes)، پارافین حلقوی (Cycloparaffins) نیز شناخته می‌شوند. نفتن‌ها دارای حلقه‌های سیرنشده بوده و فرمول عمومی آن‌ها C_nH_{2n} (همانند آlken‌ها) می‌باشد. رایج‌ترین آlkan‌های حلقوی cycloheptane, cyclohexane

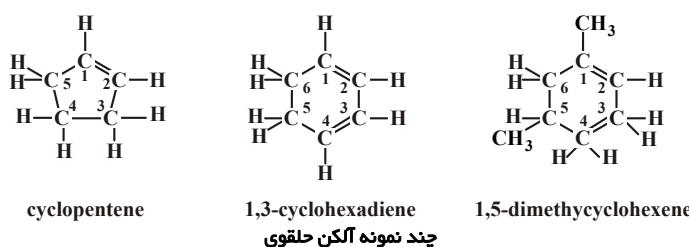

رایج‌ترین آlkan‌های حلقوی

برای آlkan‌های حلقوی نیز تغییرات نقطه‌ی جوش، نقطه‌ی ذوب و وزن مخصوص به صورت منظم می‌باشد.

ب) آlken‌های حلقوی

آlken‌های حلقوی همانند آlkan‌های حلقوی نیز از حلقه‌های کربنی تشکیل می‌شوند، با این تفاوت که درون آن‌ها پیوندهای دوگانه وجود دارد.

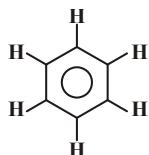

آромاتیک

ترکیبات آروماتیک شامل حلقه‌های بنزن C_6H_6 یا ترکیباتی که از نظر شیمیایی مشابه بنزن رفتار می‌کنند، می‌شود. فرمول عمومی آروماتیک‌ها به صورت C_6H_6n (CH₂n) می‌باشد. دلیل نامگذاری این ترکیبات به دلیل بویی است که دارند و آروماتیک به معنای خوشبو می‌باشد.

چند نمونه ترکیب آروماتیک

Structure	Formula	Name	Abbr.
	C_6H_6	benzene	C_6
	C_7H_7	toluene	C_7
	C_8H_{10}	xylene	C_8

جای پیوندهای یگانه و دوگانه در حال تغییر می‌باشد.

نکته ۲: بنزن در دما و فشار بالا (شرایط مخزن) پایدار بوده و ترکیبات آروماتیک مایع (تولوئن و زایلین) جامد می‌باشند. نکته‌ی مهم در مورد بنزن این‌که جای پیوندهای یگانه و دوگانه تعویض می‌شود. یعنی پیوندهای یگانه، بسته به شرایط، به پیوند دوگانه تبدیل شده و پیوندهای دوگانه به یگانه تبدیل می‌شوند و آن را به شکل رو برو نشان می‌دهند.

کهکشانی ۱: با افزایش تعداد کربن و هیدروژن، نقطه‌ی جوش و specific (gravity) می‌باید.

- ۱) کاهش - کاهش
- ۲) کاهش - افزایش
- ۳) افزایش - کاهش

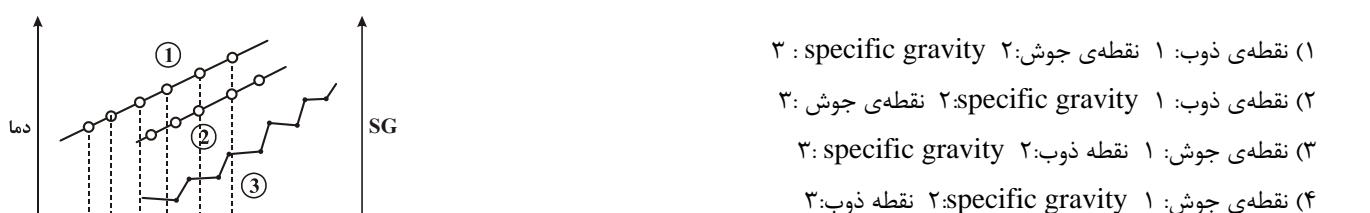
پاسخ: گزینه «۴» تعریف specific gravity به صورت زیر ارائه می‌شود:

$$SG_{true} = \frac{\rho_{sample}}{\rho_{H_2O}}$$

به عبارتی بیانگر چگالی است.

با افزایش تعداد مولکول‌های C و H، جرم ترکیب افزایش می‌باید. از طرفی جرم اضافه شده به ترکیب در مقایسه با حجم اضافه شده، بیشتر بوده در نتیجه چگالی specific gravity افزایش پیدا می‌کند.

با افزایش تعداد مولکول‌های کربن و هیدروژن، مولکول‌ها مستحکم‌تر شده، برای شکستن آن‌ها به انرژی بیشتری نیاز است. بنابراین نقطه‌ی جوش که صرف شکستن پیوند بین مولکول‌هاست، افزایش می‌باید.

- ۱) نقطه‌ی ذوب: ۱ نقطه‌ی جوش: ۲
- ۲) نقطه‌ی ذوب: ۱ نقطه‌ی جوش: ۲
- ۳) نقطه‌ی جوش: ۱ نقطه ذوب: ۲
- ۴) نقطه‌ی جوش: ۱ نقطه ذوب: ۳

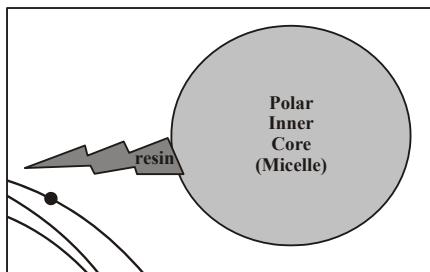
پاسخ: گزینه «۴» دمای جوش ترکیبات از دمای ذوب آن‌ها بالاتر است، بنابراین گزینه‌های ۱ و ۲ حذف می‌شوند. از طرفی با توجه به مقیاس داده شده و فاصله نمودارها از یکدیگر روی ۲ محور قائم (سمت چپ‌ها) و سمت راست (specific gravity) گزینه ۳ رد می‌شود.

ترکیبات غیرهیدروکربنی موجود در سیالات نفتی

نیتروژن، کربن‌دی‌اکسید و هیدروژن سولفید مهم‌ترین ترکیبات غیرهیدروکربنی سیالات نفتی می‌باشند. بزرگترین گروه ترکیبات غیرهیدروکربنی ترکیبات شامل سولفور می‌باشد. هرچقدر میزان چگالی نفت خام افزایش یابد، مقدار سولفور موجود در محیط نیز افزایش می‌باید. عدد اسیدی نفت خام، مقدار میلی‌گرم پتانسیم هیدروکسید (KOH) مورد نیاز برای خنثی کردن کربوکسیلیک اسید موجود در یک گرم نفت خام می‌باشد. جیوه از جمله ترکیبات غیرهیدروکربنی موجود در نفت خام و گاز طبیعی است که باعث خودگی و آلودگی می‌شود. نیکل و وانادیم نیز به صورت قسمت در میلیون در نفت خام وجود دارند. (میلی‌گرم در لیتر محلول).

قسمت‌های جامد موجود در سیالات نفتی

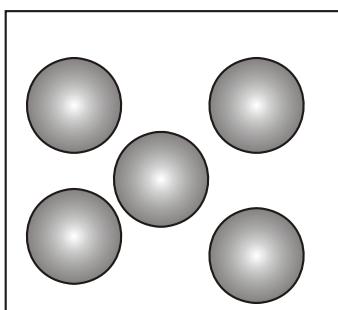
قسمت‌های جامد در مخازن نفتی و یا واحدهای جداسازی سطحی وجود دارند که عبارتند از: واکس - آسفالتین - هیدرات دانستن زمان و نحوه تشکیل قسمت‌های جامد در مخزن و یا در سطح، بسیار حیاتی بوده و در تصمیم‌گیری کلان مورد استفاده قرار می‌گیرد. واکس: واکس موجود در سیالات نفتی از هیدروکربن‌های پارافینی سنگین ($C_{36} - C_{18}$) و هیدروکربن‌های نفتی ($C_{60} - C_{30}$) تشکیل شده است.

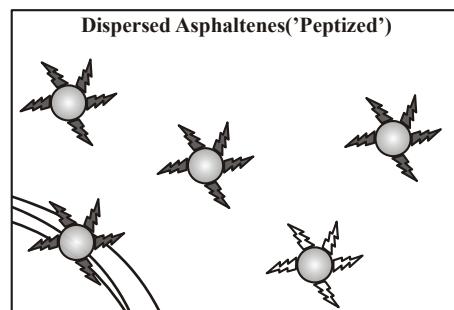
رزین در اطراف آسفالتین قرار می‌گیرد.

رزین‌ها ذرات جامد چسبنده‌ای بوده که در هیدروکربن‌های دیگر حل می‌شوند، در حالی که آسفالتین‌ها حل نشده، به صورت کلخه‌ای درون محلول باقی می‌مانند. هم رزین و هم آسفالتین از اکسیداسیون هیدروکربن‌های آромاتیک چندحلقه‌ای تشکیل می‌شوند. از طرفی رزین‌ها نیز با اکسیداسیون به آسفالتین قابل تبدیل‌اند. عموماً آسفالتین و رزین در کنار یکدیگر در ترکیبات قرار دارند، که در این صورت آسفالتین در مرکز (به عنوان هسته‌ی قطبی) و رزین در اطراف آسفالتین قرار می‌گیرد.

تا زمانی که رزین از اطراف آسفالتین‌ها قرار دارد، آسفالتین‌ها درون محلول پراکنده‌اند. اما زمانی که رزین از بین برود، آسفالتین‌ها به یکدیگر چسبیده و باعث تشکیل کلخه‌های بزرگ‌تر می‌شوند.

رزین از اطراف آسفالتین جدا شده و آسفالتین‌ها به یکدیگر می‌چسبند.

آسفالتین‌ها به صورت پراکنده در محلول وجود دارند.

کله مثال ۳: رزین و آسفالتین با فرایند به هیدروکربن تبدیل شده و همچنین رزین توسط فرایند به آسفالتین تبدیل می‌شود.

Oxidation . Hydrogenation ۲

Hydrogenation . Hydrogenation ۱

Oxidation . Oxidation ۴

Hydrogenation . Oxidation ۳

پاسخ: گزینه «۲» مواد شیمیایی در نفت با نام‌های پارافین، نفتن، آромاتیک و رزین‌ها – آسفالتین‌ها طبقه‌بندی می‌شوند.

رزین‌ها و آسفالتین‌ها مولکول‌های بزرگی هستند که دارای هیدروژن، کربن همراه با یک تا سه اتم نیتروژن، اکسیژن یا گوگرد در هر مولکول‌اند. ساختمان آغازین آن‌ها دارای حلقه‌های هیدروکربنی آромاتیکی با سه تا ده و حتی بیشتر برای هر مولکول است.

ساختمان اصلی رزین با آسفالتین مانند یکدیگرند. هر دو از اکسیداسیون (Oxidation) هیدروکربن‌های آромاتیکی چندحلقه ساخته می‌شوند. به عبارتی هر دو با احیاء (Hydrogenation) به هیدروکربن‌ها تبدیل می‌شوند. از طرفی رزین‌ها با اکسیداسیون Oxidation به آسفالتین تبدیل می‌شوند. اما آسفالتین‌ها در نفت حل نمی‌شوند و به صورت کلؤئیدی درمی‌آیند. رزین‌ها به آسانی در نفت حل می‌شوند.

آسفالتین‌های خالص به صورت جامد، خشک، پودرهای سیاه و غیرفرار هستند. رزین‌های خالص به صورت مایع‌های سنگین یا جامد‌های چسبنده و به اندازه‌ی هیدروکربن‌های هماندازه خود فرارند.

کله مثال ۴: به ترکیبات هیدروکربن‌های میانی intermediate hydrocarbon می‌گویند.

C_۳ و C_۴ - C_۸ تا C_۵ ۴ C_۳ - C_۸ تا C_۵ ۳ C_۳ - C_۸ تا C_۵ ۲ C_۳ و C_۴ - C_۱ ۱

پاسخ: گزینه «۳» C_۱ و C_۲: که سبک‌ترین هیدروکربن‌ها هستند Light hydrocarbon می‌گویند.

- C_۴ و C_۵ و C_۶ و C_۷ و C_۸: هیدروکربن‌های میانی intermediate hydrocarbon می‌گویند.

- C_۷⁺: هر چه بعد از C_۷ قرار گیرد به اضمام C_۷ Plus Componet heavy Component را يا Liquified petroleum gas می‌گویند.

- C_۴ و C_۳: را Natural Gas Liquid می‌گویند که خوارک برای پتروشیمی‌هاست.

کله مثال ۵: تست SARA برای اندازه‌گیری کدام مورد است؟

۱) مقدار H₂S نفت ۲) مقدار آسفالتین نفت ۳) مقدار گاز محلول سیال ۴) اندازه گرانروی و چگالی سیال

پاسخ: گزینه «۲» نفت (SARA) برای اندازه‌گیری مقدار آسفالتین نفت می‌باشد.

کچه مثال ۶: کدام گزینه در مورد رزین و آسفالتین به ترتیب در نفت صحیح است؟

- ۱) رزین در نفت حل می‌شود و آسفالتین در نفت حل می‌شود.
 ۲) رزین در نفت پخش می‌شود و آسفالتین در نفت حل می‌شود.
 ۳) رزین در نفت حل می‌شود و آسفالتین در نفت پخش می‌شود.

پاسخ: گزینه «۳» رزین در نفت حل می‌شود، ولی آسفالتین در نفت disperse (پخش) می‌شود (حل نمی‌شود).

کچه مثال ۷: رزین و آسفالین به وسیله کدام فرایند به هیدروکربن و رزین به وسیله کدام فرآیند به آسفالتین تبدیل می‌شود؟

- ۱) ترکیب با اکسیژن، ترکیب با اکسیژن
 ۲) ترکیب با هیدروژن، ترکیب با هیدروژن
 ۳) ترکیب با هیدروژن، ترکیب با اکسیژن
 ۴) ترکیب با هیدروژن، ترکیب با هیدروژن

پاسخ: گزینه «۴» زرین و آسفالتین به وسیله Hydrogenation (ترکیب با هیدروژن) به هیدروکربن تبدیل می‌شوند. همین طور رزین به وسیله Oxidation (ترکیب با اکسیژن) به آسفالین تبدیل می‌شود.

هیدرات: هیدرات‌های گازی ترکیبات کربیتالی جامد می‌باشند که با نفوذ مولکول‌های گاز درون حفره‌های ایجادشده توسط مولکول‌های آب و گیر افتادن در میان مولکول‌های آب ایجاد می‌شوند و مواد یخی جامد شکل را ایجاد می‌کنند. هیدرات‌ها در فشار بالا و دمای پایین (معمولًاً در لوله‌های انتقال رخ می‌دهد) ایجاد می‌شوند.

تقسیم‌بندی فیزیکی نفت خام

نفت خام را بر اساس خصوصیات فیزیکی وزن مخصوص، مقدار گازوئیل موجود، محتوای گوگرد (سولفور)، محتوای آسفالت، نقطه‌ی ریزش (Pour Point) (به حداقل دمایی که برحسب مضری از 5°F گزارش شده، در آن دما مایع سرد شده شروع به حرکت می‌کند، نقطه‌ی ریزش می‌گویند.) و نقطه‌ی ابری (Cloud Point) (دمایی که پارافین (واکس) تشکیل می‌شود، نقطه‌ی ابری می‌گویند). تقسیم‌بندی می‌کنند.

تقسیم‌بندی شیمیایی نفت خام

تقسیم‌بندی شیمیایی نفت خام، بر اساس ساختار مولکولی نفت خام انجام می‌شود. از جمله این تقسیم‌بندی‌ها پارافینیک، نفتنيک، نفتنيک - آروماتیک، آروماتیک و آسفالتیک می‌باشد.

کچه مثال ۸: کدام گزینه در مورد نقطه ابری شدن صحیح است؟

- ۱) دمایی که در آن واکس‌های پارافین شروع به جامدشدن می‌کنند.
 ۲) دمایی که در آن مایع شروع به حرکت کردن می‌کند.
 ۳) کمترین دمایی که بخارات هیدروکربنی قابلیت اشتعال دارند.

۴) کمترین دمایی که در آن مقداری برابر از نفت با $\text{C}_6\text{H}_5\text{NH}_2$ تشکیل یک فاز دهد.

پاسخ: گزینه «۱» رد گزینه‌های دیگر را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

گزینه ۲ ← نقطه ریزش (Aniline point)، گزینه ۳ ← نقطه اشتعال، گزینه ۴ ← نقطه آنیلین (pour point)

تست‌های طبقه‌بندی شده فصل اول

- کچه ۱** - اجزاء سنگین موجود در نفت خام، که در بهره‌برداری ایجاد اشکال می‌نماید، کدام است؟
- (۱) واکس و رزین (۲) رزین و آسفالتین (۳) آسفالتین و واکس (۴) آسفالتین و آروماتیک
- کچه ۲** - ترکیب نفت خام شامل کدام گروه‌های زیر است؟
- (۱) کربن، اکسیژن، ازت، گوگرد (۲) اکسیژن، آسفالت، کروزن، هیدروژن (۳) آسفالتین، واکس، گوگرد، ازت (۴) پارافین‌ها، الفین‌ها، نفتان، آروماتیک‌ها
- (گرایش مخزن - سراسری ۸۰)
- (گرایش مخزن - سراسری ۸۶)

پاسخنامه تست‌های طبقه‌بندی شده فصل اول

۱- گزینه «۳» آسفالتین و واکس اجزاء سنگین موجود در نفت خام‌اند، که در بهره‌برداری ایجاد اشکال می‌نمایند.

۲- گزینه «۴» ترکیب نفت خام شامل پارافین‌ها، الفین‌ها، نفتان، آروماتیک‌ها است.

آزمون فصل اول

کچه ۱ - کدام گزینه دارای دمای جوش بالاتری است؟

۴) بنزن

۳) آلکین

۲) آلکن

۱) آلکان

کچه ۲ - کدام پارامتر، دارای دمای بالاتری است؟

۴) چگالی

۳) چگالی ویژه

۲) نقطه جوش

۱) نقطه ذوب

کچه ۳ - کدامیک، از انواع آلیفاتیک‌ها نیست؟

۴) آرن

۳) آلکین

۲) آلکن

۱) آلکان

کچه ۴ - کدامیک، بیانگر LPG است؟

C₈ و C₇ ۴

C₆ و C₅ ۳

C₄ و C₃ ۲

C₂ و C₁ ۱

کچه ۵ - بنزن در کدام شرایط پایدار است؟

۴) دما پایین، فشار پایین

۳) دما بالا، فشار بالا

۲) دما پایین، فشار بالا

۱) دما بالا، فشار پایین

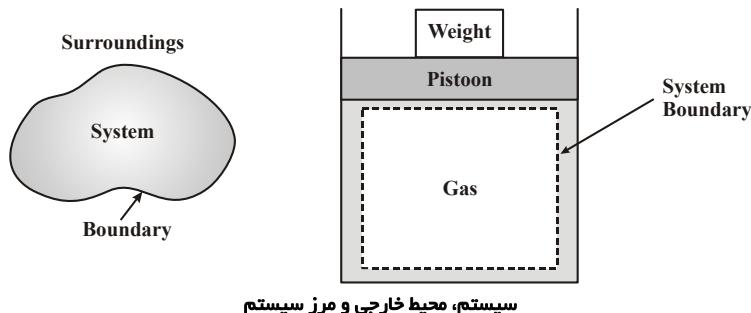
مکانیک سیال

فصل دوم

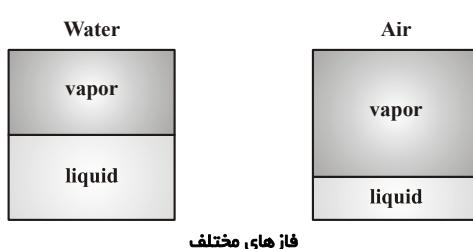
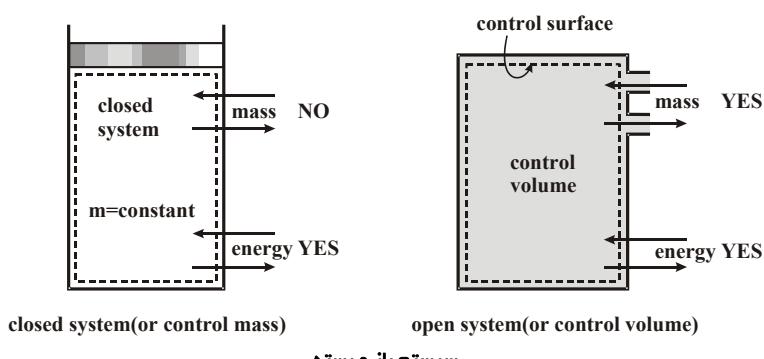
«رفتار فازی سیالات»

تعريف سیستم و محیط اطراف

ترمودینامیک معمولاً یک قسمت از محیط را مورد مطالعه قرار می‌دهد که تحت عنوان سیستم نامیده شده و محیط اطراف را تحت عنوان محیط خارجی (surroundings) در نظر می‌گیرد. به سطح یک سیستم که در واقعیت وجود دارد یا به صورت خیالی تصور می‌شود، مرز سیستم می‌گویند.

اگر یک سیستم با محیط خارجی تبادل ماده (mass) نداشته باشد، سیستم بسته (closed system) و اگر با محیط خارجی تبادل ماده داشته باشد، سیستم باز (open system) نامیده می‌شود. هم سیستم بسته و هم سیستم باز با محیط خارجی تبادل انرژی دارند.

فاز به صورت یک قسمت از یک سیستم که به صورت همگن می‌باشد و از نظر فیزیکی متمایز است و از قسمت‌های دیگر سیستم به وسیله‌ی یک سطح مرزی جدا شده، تعریف می‌شود. به عنوان مثال یخ، آب و بخار آب سه فاز هستند که هر کدام به طور جداگانه همگن هستند و بین آنها به راحتی می‌توان تمایز قائل شد. پس به طور کلی سه فاز وجود دارد: جامد، مایع و گاز.

انواع خواص

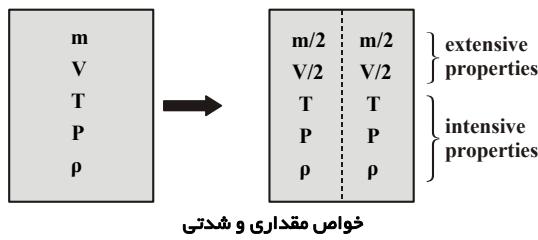
به طور کلی خواص هر ماده به دو دسته تقسیم می‌شود:

- ۱) خواص intensive یا شدتی که مستقل از مقدار موجود ماده هستند. چگالی، حجم ویژه (specific volume) و فاکتور تراکم‌پذیری از این نوع خواص هستند.
- ۲) خواص extensive یا مقداری که ارزش و مقدار آنها وابسته به مقدار موجود ماده می‌باشد. جرم و حجم از این نوع خواص هستند.

سه فاکتور در رفتار فیزیکی مولکول‌های مواد تأثیرگذار هستند که عبارتند از: فشار که بیان‌گر تعداد مولکول‌های موجود و حرکت آن‌ها می‌باشد، دما که منعکس‌کننده انرژی جنبشی مولکول‌ها و نیروی بین‌مولکولی که بیان‌گر دافعه و جاذبه مولکولی است. فشار و جاذبه مولکولی تمایل به نگهداشتن مولکول‌ها در کنار هم دارند و دما و دافعه مولکولی تمایل به جداکردن مولکول‌ها دارند.

دما یک اندازه‌گیری فیزیکی از انرژی جنبشی مولکول‌های یک ماده می‌باشد. وقتی که گرما به یک ماده اضافه می‌شود، انرژی جنبشی مولکول‌ها زیاد می‌شود و در نتیجه دما افزایش می‌یابد. افزایش انرژی جنبشی مولکول‌های مواد باعث افزایش حرکت مولکول‌ها می‌شود و در نتیجه مولکول‌ها تمایل دارند که هر کدام از هم دور شوند.

فشار بیان‌گر تعداد دفعاتی است که مولکول‌های یک گاز با دیواره‌ی ظرف برخورد می‌کنند، هر چقدر که مولکول‌ها بیشتر به هم نزدیک شوند فشار بیشتر می‌شود.

نیروی بین‌مولکولی، نیروی جاذبه و دافعه بین مولکول‌ها می‌باشد. این نیروها با تغییر فاصله بین مولکول‌ها تغییر می‌کنند. نیروی جاذبه بین‌مولکولی با کاهش فاصله بین مولکول‌ها افزایش می‌یابد تا جایی که مولکول‌ها آنقدر به هم نزدیک می‌شوند که میدان‌های الکتریکی آن‌ها با هم overlap می‌کنند. از اینجا به بعد با کاهش فاصله بین مولکول‌ها، نیروی دافعه بین آن‌ها ایجاد می‌شود و این نیروی دافعه با بیشتر شدن این کاهش فاصله بیشتر می‌شود.

$$\text{به عکس چگالی، حجم ویژه می‌گویند:} \quad \rho = \frac{\text{جرم}}{\text{حجم}} = \frac{m}{V}$$

کمک مثال ۱: کدام گزینه صحیح است؟

- ۱) فشار بیان‌گر نیروهای بین‌مولکولی و انرژی جنبشی مولکول‌ها – دما بیان‌گر حرکت مولکول‌ها و تعداد آن‌هاست.
- ۲) فشار بیان‌گر نیروهای بین‌مولکولی و تعداد مولکول‌هاست – دما بیان‌گر حرکت مولکول‌ها و انرژی جنبشی مولکول‌هاست.
- ۳) فشار بیان‌گر تعداد مولکول‌های موجودات و حرکت آن‌ها – دما بیان‌گر انرژی جنبشی مولکول‌ها و نیروهای بین‌مولکولی است.
- ۴) فشار بیان‌گر حرکت مولکول‌ها و انرژی جنبشی آن‌هاست – دما بیان‌گر تعداد مولکول‌ها و نیروهای بین‌مولکولی است.

پاسخ: گزینه «۳» شیوه‌ی رفتار هیدروکربن‌ها به فشار و دما بستگی دارد. فشار بیان‌گر تعداد مولکول‌های موجود و حرکت آن‌ها، دما بیان‌گر انرژی جنبشی مولکول‌ها و نیروهای بین‌مولکولی است. فشار و نیروی جاذبه‌ی مولکولی، باعث محدود کردن مولکول‌ها و نزدیک‌تر کردن آن‌ها می‌شود. در حالی که دما و دافعه‌ی مولکولی، باعث دور شدن مولکول‌ها از یکدیگر می‌شوند.

حالت (State): حالت یک سیستم به نوعی بیان‌گر مقادیر و ویژگی‌های یک سیستم است.

تعادل (equilibrium): یک سیستم در تعادل است اگر ویژگی‌های آن در هیچ نقطه‌ای از سیستم تغییر نکند. به طور کلی $\frac{d}{dt}$ تعادل در سیستم وجود دارند:

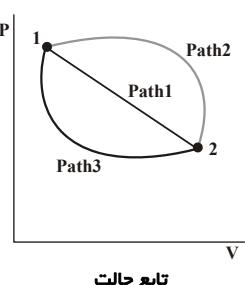
۱- تعادل حرارتی (thermal): دما با گذشت زمان تغییر نمی‌کند.

۲- تعادل مکانیکی (Mechanical): فشار با گذشت زمان تغییر نمی‌کند.

۳- تعادل شیمیایی (chemical): ساختار مولکولی با گذشت زمان تغییر نمی‌کند.

۴- تعادل فازی (phase): جرم و ترکیب هر فاز با گذشت زمان تغییر نمی‌کند.

تابع حالت (State function): توابع حالت خصوصیاتی از سیستم می‌باشند که تنها به مقادیر اولیه و نهایی بستگی دارند و به مسیر تغییر بستگی ندارند. مثلاً برای شکل مقابل تعییر حالت فقط به مقدار ویژگی در ۱ و ۲ بستگی دارد و فرقی نمی‌کند تغییر از ۱ به ۲ از کدامیک از مسیرهای سه‌گانه انجام شده است. (نقاط ۱ و ۲ برای هر سه مسیر یکسان می‌باشند).

مواد خالص (pure substance)

در ابتدا سیستم‌هایی که از یک فاز و ماده خالص تشکیل شده‌اند، بررسی می‌شوند. برای بررسی خواص فازها از نمودار فشار – دما استفاده می‌شود.